Nr. 49. Czwartek 29. Lutego 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Preumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr. Numer pojedynczy kosztuje na miejscu 5 centów; pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi Gazety Lwowskiej zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi Gazety Lwowskiej po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac ś go Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24. lutego b. r. mianować dr. Jana Harajewicza dyrektorem szpitalu św. Łazarza i św. Ducha w Krakowie.

Lasser m. p.

Jego Excelencya pan Namiestnik zamianował prawnika Stanisława Kotaska aktuaryuszem dyrekcyi policyi w Krakowie.

Lwów, dnia 26. lutego 1872.

Gmina Daniłowce w starostwie złoczowskiem położona, postanowiła założyć w Daniłowcach szkołę trywialną i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić do końca września 1873 budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt pod l. top. 101 i drugi pod l. top. 55 zapisany, na ogród przy szkole obszaru pierwszy 400 sążni drugi 64 sążni kwadratowych.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia, i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 200 złr. w. a. oraz kolejno z gminy zaopatrywać usługę szkolną.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły $1^1/_2$ również na opał mieszkania nauczyciela $1^1/_2$ kopy okłotów żytnych.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 3 złr. w. a.

Do powyższej dotacyi zobowiązał się W. ks. Jan Chromowski jak długo na parafii w Ostaszowcach zostawać będzie, dodawać rocznie w gotówce 2 złr. w. a. na opał 30 sztuk okłotów żytnych, zaś gmina Ostaszówce deklarowała się być pomocną gminie Daniłowce robotnikiem przy wystawieniu budynku.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina na teraz wspólnie z ks. Janem Chromowskim, jak długo w Ostaszowcach zostawać będzie, nadal zaś wyłącznie dla siebie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. lutego 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. W komisyi konstytucyjnej toczyła się 25. bm. specyalna dyskusya nad wnioskami podkomitetu w sprawie rezolucyi galicyjskiej. Ze strony rządu obecni byli JExc. prezydent rady ministrów ks. Auersperg, minister spraw wewnętrznych bar. Lasser i minister dr. Unger.

Dr. Brestel rozpoczął specyalną dyskusyę uwagą, że podkomitet wyszedł z tej zasady, iż sejm galicyjski nigdy uchwałami swojemi nie może zmienić zasadniczych ustaw państwa. Do sejmu galicyjskiego należyć mają tylko sprawy załatwione absolutną większością głosów.

W ożywionej dyskusyi nad pierwszym punktem elaboratu podkomitetu przyznającym sejmowi galicyjskiemu ustawodawstwo o izbach handlowych wszyscy mowcy z wyjątkiem dep. Wolfruma przemawiali za wnioskiem podkomitetu. Dep. dr. Grocholski podniosł, że o kwestyi prawa wyboru ustęp ten elaboratu nie przesądza wcale, gdyż jest w nim mowa tylko o urządzeniu izb handlowych. Posłowie z galicyjskich izb handlowych głosowali zawsze za większością, ale skład izb tych jest niepomyślny, gdyż liczba ich jest zbyt mała a drobny przemysł nie jest należycie reprezentowany. Przy urządzeniu izb handlowych sejm galicyjski nie będzie się powodował zasadami reakcyjnemi.

JExc. prezydent rady ministrów ks. Adolf Auersperg oświadczył, że rząd zgadza się na całość i pojedyncze ustępy elaboratu podkomitetu. Rząd popiera projekt rozszerzenia kompetencyi w tym kierunku, gdyż w ten sposób ugoda z Galicyą może być pomyślnie załatwioną. Rząd gotów jest do wszelkich koncesyi nie naruszających całości monarchii.

Przy głosowaniu pierwszy punkt elaboratu przyjęła komisya większością głosów.

Przy drugim punkcie elaboratu żądali dr. Grocholski i dr. Zyblikiewicz, ażeby opuszczono ustęp ograniczający ważność ustaw sejmowych w sprawach handlowych tylko na Galicyę. Dr. Grocholski cofnął następnie swój wniosek, gdy deputowani dr Demel, dr Kuranda, dr. Rechbauer i dr. Herbst wyjaśnili, że ustęp ten wynika koniecznie z natury rzeczy. Pierwszy ustęp tego punktu uchwaliła komisya po porozumieniu dr. Giskry i JExc. dr. Ungera zmienić w sposób następujący: Do sejmu należy „ustawodawstwo o zakładach kredytowych i zabezpieczeń z wyjątkiem banków wydających pieniądze papierowe w granicach ustawodawstwa państwowego, o sprawach handlowych w ogólności a o towarzystwach akcyjnych w szczególności.“ Ograniczenie to motywował dr. Giskra obawą przed kolizyą kompetencyjną i stratami, na jakieby uboga w kapitały Galicya narażoną została, gdyby odrębnemi ustawami swojemi zerwała węzeł łączący ją z innemi krajami posiadającemi wspólne ustawy handlowe.

Przy punkcie trzecim elaboratu oddającym sejmowi ustawodawstwo o szkołach ludowych, gimnazyach i uniwersytetach postawił dr. Grocholski wniosek, ażeby opuszczono dodatek „w granicach ustaw zasadniczych państwa“, gdyż zastrzeżenie to jest zbytecznem a mogłoby niemile dotknąć ludność, któraby widziała w słowach tych pewną podejrzliwość. Dr. Rechbauer zgodził się na ten wniosek, gdyż klauzula ta może przy końcu elaboratu w osobny paragraf być ujętą. Dr. Herbst nie zgadzał się na wniosek, a bar. Tinti i bar. Beess sprzeciwiali się wszelkim koncesyom autonomicznym w sprawach oświaty.

Bar. Beess zarzucał, że oddanie ustawodawstwa w sprawach szkolnych sejmowi nie jest bynajmniej życzeniem ludności galicyjskiej, co wykazuje fakt, że bardzo dużo Galicyan uczęszcza do szkoły w Bielsku, gdzie jest niemiecki język wykładowy. Dr. Zyblikiewicz wykazał błędność tej argumentacyi, przytaczając fakt, że szkoły galicyjskie są przepełnione chociaż język polski jest tam wykładowym językiem.

Przy głosowaniu przyjęła komisya ten ustęp elaboratu podkomitetu większością głosów bez żadnej zmiany. Bez dyskusyi przyjęła następnie komisya ustęp elaboratu o policyjnem ustawodawstwie karnem.

Berlin. Ustawa o podatku klasycznym i zniesieniu podatku od mlewa i rzezi pójdzie najprzód pod obrady izby panów, w obecnym bowiem stanie rzeczy porozumienie się w tej mierze z izbą deputowanych jest niemożebne. Na przedostatniem posiedzeniu izby posłów dał sprawozdawca obraz dotychczasowych obrad nad ustawą dotyczącą podatku klasycznego, od mlewa i rzezi i poparł raz jeszcze propozycye komisyi. Ponieważ w skutek tego zabrał głos minister finansów, przeto otworzono ponownie rozprawę ogólną, w której wziął udział jeden tylko poseł hr. Wintzingerode. Przy rozprawach specyalnych przyszły pod obrady §§. 2 i 3 projektu rządowego opiewającego, że na miejsce podatku od mlewa i rzezi ma przyjść od 1. stycznia 1873 roku podatek klasyczny, i że nadal podatek od rzezi może się utrzymać tylko w gminach. Pomimo opozycyi ministra spraw wewnętrznych i posłów Sachse i Elsner v. Gronow przyjętą została znaczną większością redakcya komisyi znosząca bezwarunkowo podatki od mlewa i rzezi. Tym sposobem §. 2. stał się §. 1 ustawy. §. 2. komisyi, który dopuszcza podatkowe ulżenia, został także przyjęty. Inne paragrafy, jak również wniosek Behra (Greifswald) zostały bez sporów przyjęte. Toż samo stało się z dwoma rezolucyami dotyczącemi rewizyi ustawy z 1. maja 1851 i przedłożenia na następnej sesyi nowego projektu do ustawy, nadającej uregulowanie podatku klasycznego wyznaczonej na ten cel komisyi.

— Naczelny redaktor wychodzącego w Poznaniu dziennika „Ostdeutsche Zeitung“, Stein, otrzymał list od kanclerza niemieckiego księcia Bismarcka. W liście tym książę Bismarck dziękuje Steinowi i wszystkim podpisanym na adresie za wyrażone w nim zaufanie. W liście tym pisze kanclerz: „Dążności wskazanego w adresie stronnictwa, którego celem nie jest wspólne dobro obu narodowości Księstwa Poznańskiego lecz uciskanie niemieckiego żywiołu, wkładają na rząd obowiązek stłumienia nielegalnych wybryków. Rząd jest przeświadczony, że przeciw niemu nie występuje ani ludność Poznania ani katolicki kościół, których praw zawsze bronił i bronić będzie na polu cywilnego ustawodawstwa i wolności wyznaniowej. Ale mając to przeświadczenie, rząd jest zdecydowany zjednać poszanowanie ustawom, pod których ochroną polska i niemiecka narodowość doznaje bezpieczeństwa i opieki, jakiej nie doznawała nigdy przed wcieleniem tych części kraju do monarchii pruskiej.

— Dnia 25. lutego upłynął rok, odkąd ks. Bismarck, Thiers i Juliusz Favre ułożyli główne warunki przyszłego pokoju między Niemcami i Francyą. Dzienniki niemieckie wspominają obszernie o tej przyjemnej dla nich rocznicy: i tak np. „Schl. Ztg.“ pisze w tej mierze między innemi: „Ogólny stan stosunków europejskich uprawnia bezsprzecznie do nadziei, że po pierwszym roku pokoju nastąpią dalsze błogie lata. Im więcej przemysłowa ludność francuska czuje błogie skutki pokoju, tem mniej okazuje skłonności do naruszenia go dla zaspokojenia nienawiści narodowej. We Francyi zaczyna dojrzewać przekonanie, które nasz król i cesarz tak trafnie na początku wojny określił: „Niemiecki i francuski naród używając i pragnąc błogosławieństwa chrześciańskiej moralności i rosnącego dobrobytu, powołane są do godniejszego współzawodnictwa a nie do krwawej wojny“...

— W rocznicę kapitulacyi Paryża mianował cesarz hr. Roona i hr. Moltke naczelnego dowódzcę wojsk niemieckich członkami izby panów sejmu pruskiego, a „Neue pr. Ztg“ donosi, iż okoliczność ta wyraźnie w dotyczących dekretach jest podniesioną.

— Wiadomości dzienników nawet półurzędowych pruskich co do listy przyszłych członków izby wyższej są nader sprzeczne. To tylko jest pewnem, iż skład tej izby będzie takim, że konserwatywni i członkowie stronnictwa katolickiego nie będą mogły myśleć o przeprowadzeniu w niej projektów ułożonych na podstawie zasad tych stronnictw. Dzienniki pruskie utrzymują, że nie tylko projekt ustawy o nadzorze szkolnym, lecz także projekty ustaw podatkowych i ustawy odnoszącej się do utworzenia najwyższej komisyi obrachunkowej natrafią w izbie wyższej na silną opozycyę stronnictwa zachowawczego i klerykalnego.

Londyn. W sprawie „Alabamy“ nic się dotąd nie wyświeciło, to jest nic takiego nie zaszło, coby prowadziło do rozognienia sporu albo jego załagodzenia. Wszelako wszystkie doniesienia amerykańskie utrzymują, że gabinet washingtoński ani na krok nie odstąpi od żądań swoich, i że w tym duchu napisaną będzie odpowiedź na notę Granvilla. W takim przypadku nie można przewidzieć, czy Anglia zechce przyjąć wszyskie nieprzewidziane następstwa roszczeń amerykańskich, których nie może zawczasu obliczyć.

Paryż. Prezydent republiki francuskiej mianował markiza Capeaux pełnomocnikiem Francyi przy dworze ateńskim.

— Jenerał Faidherbe powrócił ze swej misyi oryentalnej do Marsylyi z kąd w krótce odjeżdża do Lille.

Subskrypcya narodowa w mieście Havre wynosi dwa miliony franków

— Admirał Le Normand de Kergrist zamianowany został dowódzcą marynarki w Algierze.

— „Köln. Ztg.“ otrzymała z Paryża pod d. 23. następującą kosespondencyę:

— „Dziś wieczorem rozeszła się pogłoska, iż rząd zamierza zawiesić wydawnictwo następujących dzienników: „Figaro“, który chce uchodzić za organ legitymistów; „Patrie“ dziennika ultrakonserwatywnego i nadzwyczaj nieprzyjaźnego obecnemu rządowi „Ordre“ organu przybocznego cesarza Napoleona. Zarazem opowiadano, iż prawica nie chce zezwolić na nowe pełnomocnictwa dla rządu, jak tego domagał się minister Lefranc w ostatnim swem przedłożeniu. Miano się także zapytywać marszałka Mac-Mahona co zamierza uczynić na wypadek przesilenia ministeryalnego podobnego rodzaju jak z d. 19. stycznia b. r. Marszałek Mac-Mahon miał na to odpowiedzieć, iż jest on posłusznym ustawom państwowym, a gdyby Thiers złożył swą godność, natenczas on wykonywałby rozkazy zgromadze ia; dalej oświadczył marszałek. iż ster rządu objąłby wtedy tylko gdyby wybuchły rozruchy; lecz w tym razie domagał by się uchwalenia st nowczej formy rządu i że byłby za zwołaniem konstytuanty. Ile jest prawdy w tych pogłoskach, trudno powiedzieć: jedno tylko jest pewnem, że Mac-Mahon nie przyłoży swej ręki do parlamentarnego zamachu stanu. Oświadczenie to Mac-Mahona powinno nieco powstrzymać opozycyjne zamiary prawicy, gdyż bez pomocy armii nie może ona niczego osiągnąć. — Gambetta ma za porozumieniem Thiersa odbyć w tych czasach podróż po południowych departamentach. — Rada miasta Nantes uchwaliła znieść statuę Billauta, ministra za czasów drugiego cesarstwa wystawioną po jego śmierci na placu miejskim.“

— Organ Thiersa stawia legitymistów, co udali się do Antwerpii do hr. Chambord, na równej linii z Bonapartystami, którzyby zredagowali adres i powieźli do Chislehurst, aby cesarz go zatwierdził i upoważnił ich do stosownego postępowania. „Legitymiści. — powiada „Bien public“, — są deputowanymi republikańskimi, dwa razy bowiem uroczyście rzeczpospolitę uznali w osobie jej teraźniejszego prezydenta; a jednak udają się do hr. Chambord, otwarcie nazywają go „królem“ i przedstawiają mu manifest. który poprostu jest zamachem na wszechwładztwo ludu.“

Ze swej strony „Republique française“ tak uzupełnia to, czego rząd nie śmiał wyraźnie powiedzieć w motywach nowego prawa. Każdy we Francyi wie, iż rząd republikański, którego prezydentem jest Thiers, ma obecnie dwóch nieprzyjaciół, których zwalczać musi, to jest wichrzycieli bonapartystowskich i intrygantów monarchicznych.

Jeżeli z oświadczeń ministra spraw wewnętrznych łatwo było zrozumieć, że rząd zdecydowany jest bronić się przeciw zamachom i gwałtom Bonapartystów, niemniej łatwo dostrzedz można, iż rząd zdecydowany jest równy stawić opór intrygom, niespodziankom i zasadz kom, do których przygotowują się monarchiści zgromadzenia narodowego. To ostatnie zadanie jest równie pilne jak pierwsze. Od tygodnia Francya widzi, że rojaliści i Bonapartyści równie występnie postępują. i rząd musi względem jednych i drugich równie energicznie wystąpić. Jak na teraz, rząd poprzestał na zawieszeniu dwóch dzienników bonapartystowskich, „Gaulois“ i „Armée“ projekt prawa wyraźnie jednak powiada, że środki bezpieczeństwa użyte będą przeciw wszelkim napaściom, z którejkolwiek one strony wyjdą. Thiers przeto musi wystąpić i przeciw legitymistom.“

— Lewy środek zgromadzenia narodowego postanowił wszystkiemi głosami przeciw jednemu poprzeć nowy projekt do ustawy przeciw zaczepkom zgromadzenia narodowego i rządu, proponowany przez V. Lefranc. Trzy barwy prawicy natomiast są zdecydowane nie przyjąć tego projektu, chyba tylko pod warunkiem jeżeli nie ogłosi stanowczo rzeczypospolitej. Można bez wszelkiego niebezpieczeństwa zrobić tę satysfakcyą niewinną prawicy. Ogłoszenie manifestu, nawet z zastrzeżeniami, zostało odroczone; trudno przeto zrozumieć, dla czego ten akt został napisany.

W radzie ministeryalnej była mowa o tem, czy zgromadzenia nie należy spowodować do ogłoszenia stanowczego rzeczypospolitej albo do rozwiązania się. Tego zamiaru zaniechano. Jednakże rada ministrów nie zupełnie była zadowoloną ze sposobu obrony projektu do ustawy przez ministra spraw wewnętrznych; sądzono, że bez zrywania z zgromadzeniem, nie potrzebował im robić takich koncesyi, jak to uczynił. To uczucie kolegów jeszcze się wzmogło w obec manifestacyi legitymistów w Antwerpii.

We Francyi zwraca uwagę różnica postępowania rządu belgijskiego względem W. Hugo, zmuszonego do opuszczenia niezwłocznego Belgii, a względem hr. Chambord, któremu pozwala o kilka mil od granic francuskich konkurować z rządem Thiersa, uznanym przez wszystkie gabinety. Ale zachodzą, jak mówią, niektóre okoliczności łagodzące: uczucie honoru księcia i jawna niemoc jego.

Od kilku dni nie widać prawie deputowanych większości na recepcyach u Thiersa. Jest to charakterystyką sytuacyi, jaka co dzień więcej zarysować się będzie

Rząd rozwija obecnie znakomitą energią przeciw prowokacyom partyi, która swe siły tylko ze słabości i z rosterek swych przeciwników czerpie. Niektóre osobistości ze stronnictwa bonapartystowskiego należące do najruchliwszych ostrzeżone, że jest zamiarem rządu wystąpić przeciw nim, opuściły czem prędzej Paryż. Jenerał Fleury, który nie był aresztowany, wstrzymany jest w stolicy chorobą żony. Minister spraw wewnętrznych Dufaure rozesłał poufny cyrkularz do prefektów, ażeby ścigali bez wytchnienięcia wszystkich agentów bonapartystowskich i wszystkie pisma nie upoważnione do obiegu bonapartyzm propagujące, jak np. „Pszczołę“ i inne

— Dzienniki francuskie ogłosiły dnia 23. lutego uchwaloną przez Zgromadzenie na wniosek deputowanego Treveneuc ustawę o zwołaniu członków rad departamentowych jako prowizorycznego Zgromadzenia narodowego na wypadek. gdyby legalni reprezentanci narodu w skutek zamachu stanu obradować w Rersalu nie mogli. Ustawa ta jest w pierwszym rzędzie wymierzoną przeciw bonapartystom. Widoczną jest rzeczą, iż rząd tylko dlatego przyspieszył ogłoszenie tej ustawy, gdyż dzienniki paryskie, jak „Journal de Paris“ i „Siécle“ donoszą, że w tych dniach już ma wyjść manifest Napoleona III.

— Manifest stronnictwa monarchicznego nie otrzymał, jak zapowiadały dzienniki tegoż stronnictwa 300 podpisów deputowanych lecz tylko 280. W skutek tego zawodu nie ogłosi prawdopodobnie skrajna prawica swego manifestu. Według doniesienia dziennika paryskiego „Le Français“ miał hr. Chambord oświadczyć, iż zamyśla w obec manifestu prawicy zupełnie neutralnie się zachować; z drugiej strony miał hr. Chambord dać naczelnemu redaktorowi dziennika monarchicznego „Union“ do poznania, ażeby dziennik o tym manifeście i o podpisanych pod nim deputowanyah z największem umiarkowaniem zawsze się wyrażał. „Union d' Quest“ wyraża się pod tym względem jeszcze dokładniej: „Hr. Chambord nie wypowiedział o tym manifeście ani słów niechęci ani zadowolenia.“ Na to odpowiada „Univers“: „Zwracamy uwagę, że dziennik „Union d' Quest zaraz na początku potwierdził przez nas podaną wiadomość, iż hr. Chambord oświadczył. że urzędownie nic wiedzieć nie chce o tem, co się w kwestyach jego dotyczących w Zgromadzeniu narodowem dzieje.“

— Dzienniki paryskie zaprzeczają w listach z Rzymu pogłoskom puszczanym o zwołaniu ponownie soboru powszechnego. Ponieważ między Watykanem a sferami rządowemi w Rzymie nie ma żadnego punktu zetknięcia przeto najmniej można przykładać wiary do tego wszystkiego, co dzienniki rzymskie podają o sprawach kościelnych.

Bruksela. Pobyt hr. Chambord w Antwerpii i wyprawione tam dla niego przez stronnictwo legitymistyczne owacye wywołały wzburzenie i niepokoje pomiędzy ludnością tego miasta. O przebiegu rozruchów podają depesze z 24. lutego następujące wiadomości: „Burmistrz wydał odezwę, w której mówi: „Ażeby zapobiedz ponowieniu pożałowania godnych ekscesów przed hotelem St. Antoine widzę się spowodowanym użyć środków, które zapewnią ludności spokój i porządek. Wzywam obywateli, ażeby nie prowokowali manifestacyi swoją obecnością.“ Ruch na ulicy na której stoi hotel St. Antoine, został wstrzymany. O godzinie dziesiątej w nocy liczny tłum krążył po sąsiednich ulicach z krzykiem i wrzaskiem wznosząc nieprzyjaźne dla hr. Chamborda okrzyki. Deszcz przerwał demonstracyę. Dzień 25. bm. minął bez niepokojów. Tłumy zgromadzone przed pomieszkaniem hr. Chamborda zachowują się spokojnie. Hr. Chambord przyjął deputacyę z Lille złożoną z 250 osób Spodziewano się przyjazdu deputacyi z innych miast francuskich. Jeneralny dyrektor belgijskiej policyi przybył w tym dniu do Antwerpii.

Rzym. Korespondent rzymski „Köln. Ztg.“ pisze pod d. 20. lutego:

„W Watykanie panuje ogromne wzburzenie. Rewolucyjne stronnictwo włoskie używa wszelkich środków aby zmusić ojca św. do opuszczenia Rzymu. Kardynałowie De Angeli i Asquini doradzają papieżowi aby uchodził z Rzymu, gdyż dłuższy pobyt ojca św. w mieście wiecem mogliby nieprzyjaciele kościoła według mniemań tych kardynałów, uważać za milczące uznanie przez Piusa IX. faktów dokonanych. Z drugiej zaś strony doradzają kardynałowie Antonelli i Patrici ojcu św. aby pozostał w Rzymie, gdyż w przeciwnym razie przyszłoby niezawodnie do tego, że stronnictwo rewolucyjne nakłoniłoby rząd włoski do zabrania wszystkich majątków należących do korporacyi religijnych, na rzecz państwa. Przewódzcy tych dwóch prądów w Watykanie ogromnie się wzajemnie nie nawidzą; ojciec św. jest w skutek tego mocno rozdrażniony i miał oświadczyć temi dniami pewnemu duchownemu, który posiada zupełne jego zaufanie iż pojmuje on to bardzo dobrze, jak dalece jest teraz na czasie powziąść stanowczą w tej mierze decyzyę.“

Kronika.

(Prezydent miasta Lwowa) dr. Floryan Ziemiałkowski zachorował ciężko przed dwoma dniami. Dwukrotny krwiotok piersiowy obudził w lekarzach wielką obawę o los chorego We wtorek po południu niebezpieczeństwo wzmogło się ale wczoraj nastąpiło dość znaczne polepszenie. Cała ludność Lwowa z wielkim współczuciem śledzi przebieg słabości.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj przed południem znaleziono na ulicy Sobieskiego przed sklepem p. Popowicza podrzucone nowonarodzone nieżywe dziecko płci męskiej. Śledztwo za matką tego dziecięcia natychmiast zarządzono.

Tego samego dnia o godzinie 8ej wieczór spostrzegł żołnierz policyjny Czerny na ulicy żółkiewskiej koło domu pod l. 6 $3^3/_4$ leżącego nieprzytomnego wyrobnika niewiadomego nazwiska, który w drodze do szpitalu zmarł nagle.

Predwczoraj zmarł nagle na ulicy za rogatką żółkiewską Jan Suchniak szewc tutejszy mający lat 44.

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 11. lutego 1872 umarł w Krasnem powiatu rzeszowskiego dyecezyi przemyskiej pleban obrz. łać. ks. Józef Jankowski przeżywszy lat 77, z tych w stanie duchownym 44.

Do parafii tego probostwa należy w dwóch miejscowościach i $^1/_4$ milowym okręgu 1829 dusz, a prawo patronatu przysłuża spadkobiercom śp. jenerała Jana Skrzyneckiego.

Główne uposażenie stanowią 62 morgów 515☐⁰ ról w dobrej przeważnie żytnej glebie, 10 morgów 884☐⁰ dobrych łąk (siano słodkie) i 1232☐⁰ pastwisk. Czysty dochód roczny obliczony jest na 241 zł. w. a. a fundusz religijny dopłaca rocznie 43 złr. aby uzupełnić kongruę plebana do 284 złr. w. a. (probostwo to jest bowiem dawnej fundacyi i ograniczone jedynie do kongruy 284 złr. w. a.) pokrywając prócz tego wszystkie podatki i dodatki plebańskie.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. lutego 1872 w mieście Lwowie). Dzieci, na biegunkę: 61 Edward Tarnawski, syn urzędnika, l. $^4/_{12}$, 62 Marya Czarna, l. 7, 63 Teofila Tiss, l. $^2/_{12}$. 64 Jadwiga Eder, córka fotografa, l. $^{10}/_{12}$, na zapalenie kiszek. Na zapalenie błony mózgu: 65 Michalina Leszczyńska, córka kowala, l. 1 $^8/_{12}$. 66 Jan Szypka, l. $^2/_{12}$. 67 Aniela Czyżek, l. $^8/_{12}$, na koklusz, 68 Kazimierz Feil, l. 1 $^6/_{12}$, na wodę w głowie. Na konwulsyę: 69 Jan Tarliczak, l. $^7/_{12}$ 70 Maryan Braiter, syn urzędnika, l. 1 $^6/_{12}$, 71 Adam Dębicki, l. $^2/_{12}$, 72 Ludwika Schubert, l. 2, 73 Józef Drozdowski, l. $^1/_{12}$, 74 Jan Tratin, l. 2, 75 Ludwik Bort, l. $^1/_{12}$. Na zapalenie płuc: 76 Stanisław Marczak, l. $^8/_{12}$, 77 Anna Sawicka, l. 8, 78 Franciszka Łoś, l. 1 $^7/_{12}$, 79 Marya Schulz, l. $^6/_{12}$, 80 Joanna Skrobulak, l. 1 $^6/_{12}$. 81 Helena Matwjewicz, l. 2, na zołzy. 82 Józef Siołecki, na ząbkowanie, r. 1. Na brak sił żywotnych: 83 Józef Korecki, 14 dni, 84 Joanna Jezierska, l. $^{10}/_{12}$. 86 Marya Grandlewicz, d. 9, 86 Oswald Wayrych, d. 6, 87 Marya Janiszewska, 4 godzin, 88 Marya Sękowska, 4 godzin, 89 Barbara Kaczorowska, 3 godzin, 90 Jan Kwistek, 2 godzin.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Drohobycz zr.	c.	Stryj zr.	c.	Mosty W. zr.	c.	Żółkiew zr.	c.	Kulików zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	37	5	—	4	50	5	—	5	—
„ żyta	4	—	4	—	3	20	3	50	3	25
„ jęczmienia	3	—	2	76	2	50	2	60	2	25
„ owsa	1	80	1	70	1	80	1	50	1	60
„ grochu	4	—	4	26	4	—	5	—	3	50
„ hreczki	2	50	—	—	3	—	—	—	3	25
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2	37	2	27	1	30	1	70	1	50
Cetnar siana	—	—	—	60	1	30	—	80	1	20
Sąg drzewa twardego	10	—	7	20	3	—	9	—	10	—
„ „ miękkiego	7	—	5	—	3	—	8	—	8	—
Funt mięsa wołowego	—	14	—	14	—	15	—	18	—	14
Miara wina	—	—	—	50	—	50	—	—	—	80
„ piwa	—	—	—	18	—	16	—	—	—	16
Robotnik z wiktem	—	—	—	20	—	30	—	—	—	25
„ bez wiktu	—	—	—	40	—	60	—	—	—	50

(Kasa oszczędności w Przemyślu.) Stan wkładek z końcem grudnia 1871 wynosił 309.099 złr. 60 ct.; od 1. do 31. stycznia wpłynęło od 78 stron 5.949 złr. 56½ ct.; zwrócono zaś 52 stronom 8.555 złr. 52 ct. Stan wkładek z końcem stycznia 1872 wynosi 306.493 złr. 64½ ct.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Berlin, 27. lutego. Radzie związkowej rzedłożono projekt ustawy tyczącej się wynagrodzeni posiadaczy posad kupnych w służbie sądowej w Izacyi i Lotaryngii. „Corresp Stern“ mówi. że wynagrodzenie wyniesie 20 milionów franków, za co z kasy krajowej wydane będą obligacye na 4%. Wynagrodzeie przyznane będzie w dwóch trzecich częściach warści ocenionej przez komisyę, nawet tym, którzy w drodze dyscyplinarnej zostali usunięci albo dobrowole urząd swój złożyli.

Stutgart, 27. lutego. Na posiedzeniu Izby deputowanych wczoraj wieczór uchwalono 6 głosami przeciw 14 wniosek komisyi względem połączenia ministerstwa spraw zagranicznych z innem ministerstwem.

Paryż, 25. lutego. „Le Temps“ utrzmuje, że Thiers przedłoży niebawem zgromadzeniu narodowemu mesaż. Thiers odmówił przyjęcia deputacyi w sprawie zaprowadzenia banków gier hazardowych i świadczył, że nigdy nie da na nie pozwolenia.

Antwerpia, 27. lutego. Hrabia Chambord wyjechał ztąd dziś rano

Dotrecht, 27. lutego. Hrabia Chambord przybył tutaj (Dotrecht leży w Holandyi blisko Roterdamu.)

Londyn 27. lutego. Odbyło się świetnie nabożeństwo dziękczynne za wyzdrowienie królewicza. Była na niem królowa, oraz księstwo Walii z rodziną i wszyscy inni członkowie rodziny królewskiej. Udział ludności był niezmiernie wielki.

Nowy Jork 27. lutego. Rada ministrów w Washingt nie miała postanowić, że nie cofnie ani jednej części skargi zaniesionej przez rząd amerykański. Odpowiedź amerykańska na notę lorda Granville ma odejść w sobotę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 lutego 1872.

Hotel Żorża: Pp. Br. Bess A., z Boniowiec. — Guszkowski J., z Nowego Miasta. — Rasch E., kupiec, z Paryża.

Hotel europejski: Pp. Biniaszewski G., z Wysokiego. — Brzowski B., z Droginia. — Bogucki T., z Kluwińca. — Grzegorzewski S., z Zaleszczyk.

Hotel angielski: Pp. Czaykowski M., z Żerawy. — Dobrowolski A., z Przybyłowa — Papara B., z Batiatycz

Hotel Kuhna: P. Br. Horoch W., z Murzynowa.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 28 lutego 1872.

Pp. Hr. Blücher G., do Germanówki. — Hr. Stadnicki S., do Krasiczyna. — Hr. Wodzicki K., do Olijowa. — Br. Lewartowski A., do Hoszowa. — Br Wattmann O., do Rudek. — Seidel Kasp., c. k. porucz., do Krakowa. — Lisowski J., oficer turecki, do Gradowic. — Fedorowicz A., do Czernichowa. — Glixelli T., do Chodorkowic. — Janowski J., do Chocina. — Płocki E., do Jawcza. — Rozwadowski F., do Babina. — Szeliski H., do Kozowy. — Szumlański M., do Krzywego.

TEATR

Dziś (przedstaw. niem.) „**Die schöne Galathea**“ Komiczna opera w 1 akcie przez Poly Henriona. Muzyka Fr. Suppego. — „**Nach Mitternacht**“ Komiczne Intermezzo w 1 akcie przez Brauna — „**Salon Pitzlberger**“ Komiczna operetka w 1 akcie z francuskiego. Muzyka J. Offenbacha

Jutro (przedstaw. polskie). „**Rodzina Benoitonów**“ Komedya w 5 aktach z francuskiego W. Sardou.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 58 wieczór.
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1872

Dzień	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
25	733 26	731·92	730·48	732·22	−5 4	+2·8	−0·9	1·17	2·7	4·0	3·9	3·53	90	73	93	85·3	10	8	8	8·8	S 1	SW 1	SW 1	7	7	7	7·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 28. lutego. Południowy.								
Akc gal kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	261	—	262	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	163	—	164	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	165	50	167	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	60	89	10
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	75	92	0
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	20	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol gal K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	31	5	38
„ cesarski	—	—	—	—	5	32	5	39
Napoleondor	—	—	—	—	8	96	9	5
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	5	9	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	75	1	81
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56	1	57
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68	1	68½
Srebro	—	—	—	—	111	50	113	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. lutego 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.90	71.—
od kwietnia do października po 5%	70.90	71 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%		
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	312.50	313.50
„ „ „ 1839 piąta część losów	311.50	312.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.75	103.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	124.50	125.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.60	147.90
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75.—	76.
Galicyi	75.25	75.75
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	77 —	77.50
Węgier	81.—	81 50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	364.—	364.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	351.30	351.6
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	1020.—	1025.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 60%	—.—	—.—
Banku narodowego	847.—	848 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	627.—	629 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	247.75	248.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2275	2280
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	262.—	262 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	163.50	163.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	398.—	400.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	210.20	210.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	177.	178.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.50	105.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.75	89.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.	92.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89 90	90.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.25	88.75
„ renta po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89 60	90.—
„ „ „ w. a.	86.50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.75	105 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.80	102 20
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.—	190.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38. —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	24 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	94 35	94.45
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.70	94.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94 80	94.90
Hamburg za 100 M. B.	83.70	83 80
Londyn za 10 ft. szt.	112.80	112 95
Paryż za 100 fr.	44.20	44.25

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	5,35	5,37
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.98	8,99
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.25	111.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	70
„ w srebrze	70	50
Losy z 1860 roku	103	75
Akcye banku wiedeńskiego	846	—
„ kredytowego	348	50
Londyn 10 funtów szterlingów	112	75
Srebro	111	—
Napoleondor	8	98
Dukat	5	34

DZIENNIK URZĘDOWY.

(505 1—3) **Konkurs.**

L. 3747. Do obsadzenia są posady poczmistrzów przy nowych urzędach pocztowych w:

1. Kamieniu za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya roczna 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i wynagrodzenie w kwocie 420 zł. za utrzymywanie codziennych jazd posłańczych z Kamienia do Sokołowa i napowrót,

Podania należy wnieść w drodze politycznej władzy do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie w przeciągu trzech tygodni.

2. Bogumiłowicach w starostwie powiatowem Tarnowskiem za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i stosowne wynagrodzenie za utrzymywanie dziennie czterorazowych jazd posłańczych między urzędem pocztowym a dworcem kolejowym w Bogumiłowicach.

Podania należy wnieść w przeciągu dwóch tygodni w przepisanej drodze do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 16. lutego 1872.

Concurs.

Nr. 3747. Zu besetzen sind Postmeistersstellen bei den neu einzurichtenden Postämtern in:

1. Kamień gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein Bothenpauschale von 420 fl. für die täglichen Bothenfahrten von Kamień nach Sokołów und retour.

Gesuche sind binnen drei Wochen im Wege der politischen Behörde bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

2. Bogumiłowice, Bezirkshauptmannschaft Tarnow gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl., und ein zu vereinbarendes Bothenpauschale für die Unterhaltung der täglich viermaligen Bothenfahrten zwischen dem Postamte und Bahnhofe in Bogumiłowice.

Gesuche sind binnen zwei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 16. Februar 1872.

(509 1—3) **Edykt.**

Nr. 2044. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego zawiadamia się niniejszem, iż realność

w Stanisławowie pod l. 128¾ położona, niegdyś do Izaka Last obecnie do Chaskla Heiss należąca, celem zaspokojenia wierzytelności, c. k. uprzyw. austr. kasy oszczędności wiedeńskiej w sumie 2233 złr. 55 ct. w. a. z pn. w jednym terminie mianowicie na dniu 4. kwiet nia 1872, o godzinie 10 przedpołudniem, nawet poniżej ceny wywołania, jednak nie mniej jak za 5000 złr. w. a. publicznie w sądzie tutejszym w drodze egzekucyjnej relicytowaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi sumę 15535 złr. 9 ct. w. a., każden chęć kupienia mający obowiązany jest wadium w kwocie 250 złr. w. a. w obligacyach państwowych lub indemnizacyjnych lub też w listach zastawnych Banku narodowego, galicyjskiego Banku hypotecznego lub galicyjskiego stowarzyszenia kredytowego ziemskiego wedle ostatniego kursu w gazecie wiedeńskiej wykazanego do rąk komisyi sądowej złożyć.

Względem reszty warunków licytacyjnych i wyciągu tabularnego odseła się chęć kupienia mających do tusądowych aktów, zaś względem podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

O tem zawiadamiają się strony interesowane i wierzycieli a między temi niniejszem też z miejsca pobytu niewiadomą Małkę Horowitz i wszyscy ci wierzycieli, którzy po dniu 6. lutego 1872 r prawo zastawu na realności Nr. 128¾ uzyskali lub ktorymby niniejsza uchwała przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego ze substytucyą p. adw. Dr. Maramorosza mianowanego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 19. lutego 1872.

(513 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8760. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem Pinkasowi Hessel, którego życie i miejsce pobytu nie jest wiadome, lub jego także nieznanym spadkobiercom, że uchwałą z dnia dzisiejszego na prośbę Józefa hr. Młodeckiego polecono im wykazać się, że prenotacya praw do wynagrodzenia za reperacyę karsarni i stajni w Monasterzyskach w stanie biernym tych dóbr do L. 38810 ex 1869 uskuteczniona jest usprawiedliwiona, lub jej usprawiedliwienie w toku w przeciągu 14 dni, gdyż w razie przeciwnym prenotacya ta wykreśloną będzie, i że tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Jekelesowi z zastępstwem adw. Dr. Waldmanna doręczono.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 19. lutego 1872.

(514 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3249. Z dniem 1. marca 1872 wchodzi w życie urząd pocztowy w miasteczku Swirzu obok Bóbrki, który zajmować się będzie służbą przesyłek listowych, wartościowych do 3 funtów wagi i przekazów i otrzyma swe połączenie zapomocą równocześnie zaprowadzonych poczt posłańczych pieszych między Bóbrką a Przemyślanami.

Porządek tych poczt posłańczych pieszych jest następujący:

Z Bóbrki	dziennie	o 10.	godz.	30 m.	przed poł.
we Swirzu	„	o 12.	„	30 „	po poł.
Ze Swirza	„	o 12.	„	40 „	„
w Przemyślanach	„	o 2.	„	40 „	„

Odchodzi po nadejściu pociągu Nr. I.

Z Przemyślan	dziennie	o 3	godz.	30 m.	po poł
we Swirzu	„	o 5	„	30 „	„
Ze Swirza	„	o 5	„	40 „	„
w Bóbrce	„	o 7	„	40 „	„

Do obrębu doręczenia urzędu pocztowego we Swirzu wcielone zostały następujące gminy:

Swirz z miejscowościami Swirzyk, Huta i Halina, Kopań z miejscowością Gniła, Chlebowice swirskie z miejscowościami Chaszczowy, Komury, Miasteczko, Kopań i Chrabnica, Niedzielska z miejscowością Buczacz

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 16. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3249. Mit 1. März 1872 wird in dem Marktorte Swirz nächst Bóbrka ein Postamt errichtet, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst den gleichzeitig einzuführenden Fußbothenposten zwischen Bóbrka und Przemyślany unterhalten wird.

Die Fahrordnung dieser Fußbothenposten ist nachstehende:

Von Bóbrka	täglich	10	Uhr	30 M.	Vormitt.
in Swirz	„	12	„	30 „	Nachmitt
Von Swirz	„	12	„	40 „	„
in Przemyślany	„	2	„	40 „	„

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. I.

Von Przemyślany	tägl.	3	Uhr	30 M.	Nachm.
in Swirz	„	5	„	30 „	„
Von Swirz	„	5	„	40 „	„
in Bóbrka	„	7	„	49 „	„

Mit den Fußbothenposten werden Briefpostsendungen aller Art, Geldsendungen ohne Einschränkung des Werthes und Frachten bis zum Einzelngewichte von drei Pfund befördert.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Swirz werden folgende Gemeinden einverleibt:

Swirz mit den Ortschaften Swirzyk, Huta und Halina, Kopań mit der Ortschaft Gniła, Chlebowice świrskie mit den Ortschaften Chaszczowy, Komury, Miasteczko, Kopań und Chrabnica, Niedzielska mit der Ortschaft Buczacz.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 16. Februar 1872.

(515 1—3) **E d y k t.**

Nr. 266. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego uwiadamia się niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Adama Wysoczańskiego, iż na żądanie p. Marcelego Eminowicza przeciw niemu nakaz zapłaty pod dniem 21. grudnia 1871 do L. 18455 o zapłacenie sumy wekslowej 356 złr. w. a. z pn. wydanym został.

Dla nieobecnego pozwanego p. Adama Wysoczańskiego zamianowany został kurator w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1872.

(516 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1209. Ze strony c. k. sądu obwodowego stanisławowskiego uwiadamia się niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Adama Wysoczańskiego, iż na żądanie p. Marcelego Eminowicza przeciw niemu nakaz zapłaty pod dniem 21. grudnia 1871 do L. 18456 o zapłacenie sumy wexlowej 70 złr. w. a. z pn wydanym został

Dla nieobecnego pozwanego, p. Adama Wysoczańskiego zamianowany został kurator w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1872.

(517 1—3) **E d y k t.**

Nr. 875. C. k. sąd powiatowy w Horodence jako władza nadopiekuńcza ogłasza niniejszem, że opieka nad nieletnim Ostafiju Zacharyów synie śp. Józefa Zacharyów włościaninie z Czernelicy w porozumieniu c. k. sądu obw. w Stanisławowie na czas nieograniczony przedłużoną została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 22. lutego 1872.

(518 1—3) **E d y k t.**

Nr. 132. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że ku ściągnieniu sumy 5400 złr. z pn. wywalczonej przez Osiasza Laufera przeciw Meite Grünberg, sprzedawać się będą grunta w Mykietyńcach „Folwarki" i „Hruszów" do ksiąg publicznych nie wciągnięte, w dniach 20. marca, 19 kwietnia i 16. maja 1872 godzina 10 rano za cenę szacunkową 1500 złr. lub wyżej, a w dniu 16. maja 1872 godzina 4 po południu tylko za taką cenę, któraby wyrównała pretensyom na tych gruntach ciężącym.

C. k. sąd powiatowy

Kossów, dnia 18. lutego 1872.

(521 1—3) **E d y k t.**

Nr. 147 cyw. C. k. sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do publicznej wiadomości, że Piotr Rzepka po marł we wsi Koconiu dnia 28. grudnia 1847. bez pozostawienia ostatniego rozporządzenia. — Gdy pobyt sukcessorów Jana Rzepki i Macieja Rzepki wiadomym nie jest przeto sąd wzywa tychże ażeby o miejscu pobytu swojego donieśli i deklaracye do dziedziczenia spadku w przeciągu roku jednego wnieśli w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Cacakiem przeprowadzonem zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Slemień, dnia 31. stycznia 1872.

(524 1—3) **Obwieszczenie.**

L 2797. Od 1go marca b. r. rozciąga się dotychczasowe codzienne jazdy posłańcze Waszkowce-Banilla ruska przez Wyżnicę aż do Kut w następują cym porządku:

Z Kut	codziennie	o 8	godz.	30 m.	rano.	
w Wyżnicy	„	o 8	„	50 „	przed połudn	
Z Wyżnicy	„	o 9	„	— „	„	
w Banilli	„	o 11	„	— „	„	
Z Banilli	„	o 11	„	10 „	„	
w Waszkowcach	„	o 12	„	40 „	po połudn.	

(Łączy się z pocztą popołudniową Waszkowce-Załuczeldworzec i z pocztą do Stanestie).

Z Waszkowiec codziennie o 12 godz. 50 min. po południ

(Po nadejściu ekspedycyi I. ze dworca kolejowego w Załuczu).

W Banilli	o 2	godz.	20 m.	po południu	
z Banilli	o 2	„	30 „	„	
w Wyżnicy	o 4	„	30 „	„	
z Wyżnicy	o 4	„	40 „	„	
w Kutach	o 5	„	— „	„	

C. k. galic. dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 20. lutego 1872.

K u n d m a c h u n g.

Nr. 2797. Vom 1. März l. J. werden die bisherigen täglichen Bothenfahrten Waschkoutz russisch Banilla über Wiszitz bis Kutty ausgedehnt mit nachstehender Cursordnung:

Von Kutty	täglich um	8	Uhr	30 M.	Früh.
in Wisznitz	„	8	„	50 „	Vormit.
von Wisznitz	„	9	„	— „	„
in Banilla	„	11	„	— „	„
von Banilla	„	11	„	10 „	„
in Waschkoutz	„	12	„	40 „	„

(Anschluß an die Nachmittagspost Waschkoutz-Załucze Bahnhf und an die Post nach Stanestie).

Von Waschkoutz täglich um 12 Uhr 50 M. Nachm

(Nach Ankunft der Exped I vom Bahnhof Załucze).

In Banilla um 2 Uhr 20 Min. Nachm.

von Banilla	„	2	„	30 „	„
in Wisznitz	„	4	„	30 „	„
von Wisznitz	„	4	„	40 „	„
in Kuty	„	5	„	— „	„

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 20. Februar 1872

(525 1—3 **E d y k t.**

Nr. 2078. C. k. sąd obwodowy przemyski wiadomo czyni, iż nad całym ruchomym gdziekolwiek znajdującym się jakoteż nad nieruchomym w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje położonym majątkiem proszącego Józefa Rozmus w Długiem zamieszkałego konkurs otworzonym został. komisarzem konkursowym ustanawia c. k. sąd c. k. sędziego powiatowego w Krośnie p. Lewakowskiego a tymczasowym zarządcą masy adw. kraj. p. Dr. Leona Mochnackiego z Krosna.

Wzywa się przeto wierzycieli, ażeby na terminie dnia 19. marca 1872 o godz. 10 przed południem przed komisarzem konkursowym w sądzie stanęli i przy złożeniu dowodów do wykazania ich należytości służyć mogących co do zatrwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub wyboru innego zarządcy masy i zastępcy tegoż stosowne wnioski postawili i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Wszyscy ci, którzy do masy konkursowej Józefa Rozmus jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, mają takowe nawet wrazie, gdyby o te pretensye już spór był wytoczonym, aż do terminu przez c. k. komisarza wyznaczyć i ogłosić się mającego w tutejszym c. k. sądzie obwodowym. lub w c. k. sądzie powiatowym w Krośnie wedle przepisów ust. konk. celem umknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw zgłosić i na terminie likwidacyjnym przez c. k. komisarza wyznaczyć się mającym takowe pretensye udowodnili i pierwszeństwo swoje przed innemi wykazali.

Wierzycielom. którzy swe pretensye zgłoszą i na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, przysłużać będzie prawo w miejsce postanowionego zarządcy masy kredalnej jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, którzy do tegoż terminu swój urząd pełnić będą, powołać inne osoby swojego zaufania.

Oraz zwraca się uwagę wierzycieli, którzy nie są w obrębie sądu powiatowego w Krośnie zamieszkali, ażeby w myśl §. 111 ust. konk. wymienili sądowi pełnomocnika w Krośnie zamieszkałego do odbierania uchwał umocowanego, gdyż inaczej na ich koszt kurator dla nich postanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczone będą w dodatku urzędowym do gazety lwowskiej.

Przemyśl, dnia 22. lutego 1872

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.